
Beata Hlavenková — Nezáleží na tom, odkud jste

Zpívající pianistka, skladatelka, aranžérka a producentka je jednou z nejvýraznějších muzikantek s nezaměnitelným nadžánrovým autorským rukopisem. Nechybí jí odvaha experimentovat, a tak se s ní můžeme setkávat na sólových koncertech, společných vystoupeních s Lenkou Dusilovou při projektu Baromantika nebo na Strunách dětem při Pišlických příbězích, které zhudebnila. Na svém kontě má vlastní alba i prestižní hudební ceny, skládá hudbu pro film i divadlo a na konci loňského roku vydala oceňované sólové album Bethlehem. Nově spolupracuje s Nadačním fondem Magdaleny Kožené, který podporuje umělecké vzdělávání u nás.

PŘIPRAVILA: SILVIE MARKOVÁ

Rozhodla jste se vstoupit do projektu mentoringu Nadačního fondu Magdaleny Kožené MenART pro žáky ZUŠ. V čem spatřujete největší význam spolupráce talentovaných dětí s profesionálními umělci?

Myslím, že v tom setkání samotném. To vždy generuje zajímavé okamžiky a momenty, které se nedají připravit. Těším se, že to bude organická akce, kdy si navzájem budeme moci předat něco ze svých zkušeností s muzikou a tak vůbec.

Co přesně role mentora v projektu MenART obnáší a podle jakých hlavních kritérií si své žáky vybíráte?

Každý mentor má svobodnou volbu si setkání vést podle svého uvážení. Budu si vybírat dle nahrávek a asi i nějakých notových zápisů. Člověk nakonec vždy vybírá subjektivně. Jinak to ani nejde. :-)

Kdo vás ke hře na klavír přivedl? Měla jste velkou podporu v rodině?

Oba mí rodiče se vždy do určité míry muzice věnovali. Rozhodně mají zásluhu na tom, že mám tak krásnou práci, přestože je někdy dost náročná a nepředvídatelná. Těším se, že i o tom budeme na setkáních mluvit. Hudba je dar a cesta objevování a nalézání.

Měla jste to štěstí, že vás začátkem vaší kariéry někdo provázel?

Tak kromě již zmíněných rodičů jsem měla zajímavé učitele, kteří mě provázeli, a každý mi něco dal a něco mě naučil. Myslím, že to je taky důležité, aby těchto zdrojů bylo více, abychom se obklopovali zajímavými lidmi, byli otevření, zkoumali...

Foto: Anežka Herová

Začínala jste na tehdejší lidové škole umění. Jak na toto období vzpomínáte?

Vzpomínám si třeba na „skladatelskou“ nauku, kam jsem chodila v rámci ZUŠ. Psali jsme své první nápady, trochu improvizovali, poslouchali něco z jazzu, popu, klasiky. Svůj notový sešit mám doteď. :-)

Kdy jste se rozhodla jít cestou komponování, a ne „jen“ interpretace? Bylo těžké si prosadit vlastní autorskou tvorbu?

Tím, že už v dětství jsem sem tam napsala nějakou písničku, mě to tímto směrem přirozeně nějak více táhlo. Navíc jsem nikdy necvičila pilně na klavír, a když se pak maminka rozhodla, že bych měla jít na konzervatoř, tak jsem rozhodně nebyla připravena na studium klavíru, ale naopak jsem měla už nějaké maličké portfolio svých věcí. Nevěřím na náhody, prostě to tak mělo

být a měla jsem se tímhle směrem ubírat. A já se tímto směrem ubírám moc ráda. :-)

Kdo z vašich pedagogů byl během vašich studií nejvíce inspirativní?

Když jenom tak namátkově vyberu, tak třeba prof. Kristina Římanová. Přestože jsem s ní měla na konzervatoři jen klavír jako vedlejší obor, tak mě rozhodně ovlivnila v práci s tónem a jeho vytvářením. Měla se mnou velkou trpělivost. To byl pro mě zásadní poznatek, který se mi tak nějak propojuje i s prací se zvukem celkově. Pak ještě prof. Eda Schiffauer, kterému jsem mohla vlastně zahrát a předvést v rámci kompozice cokoli, co mě zrovna bavilo či zaměstnávalo, a měla jsem vždy nějaký feedback. Za to jsem vděčná.

Jen málokomu z ČR se podařilo dostat na studia v zahraničí. Vy jste

studovala v USA na University of Massachusetts. V čem byla pro vás tato zkušenost nejceněnější?

Pro mě to byla krásná zkušenost, navíc jsem měla u studia i práci jako TA (teaching assistant), takže i finančně se to dalo zvládnout, což dost často může být překážka. Poznala jsem jinou kulturu, zažila krásná setkání, byla na skvělých koncertech, učila se v jiném jazyce, hrála se skvělými muzikanty a nasávala nejen jazzovou muziku v zemi, kde má silnou historii.

Dokázala byste říci základní rozdíly v uměleckém vzdělávání v USA a u nás? Náš systém ZUŠ je považován za unikátní.

To se těžko srovnává, ZUŠ je pro děti, já studovala Master's of Music na univerzitě... Systém ZUŠ jako takový tam není. Děti chodí spíše na privátní hodiny nebo do některých soukromých škol. Ale rozhodně jsou vedeny

k tomu, aby hrály například ve školních marching bandech, silné tradice mají také všemožné high school bandy. Ve spojitosti s jejich sebevědomím a pílí se pak dokážou transformovat do výborných muzikantů.

raného věku vlastní hudební cestou?

To je dost složitá otázka. Asi ideální kombinace je nechat tomu v rámci možností volný průběh. Ten tlak na děti úplně nefunguje, teda záleží

Foto: Anežka Herová

Na JAMU v Brně jste společně s vaším manželem založili vůbec první vysokoškolská studia jazzové hudby v ČR. Jazz je u nás vnímán spíše jako menšinový žánr. Koho ze studentů či absolventů považujete za nejvýraznější osobnosti?

Tehdy jsme byli spolu s mým mužem osloveni tehdejším děkanem, nynějším rektorem Ivo Medkem, abychom se tím po návratu ze studií M.M. zabývali a vytvořili osnovy pro první vysokoškolské studium jazzové interpretace u nás. Rozhodně na tom má zásluhu především můj muž. Já se tomu věnovala podstatně méně. Navíc jsme tehdy čekali našeho prvního syna.

Je z vašeho pohledu důležité napřed absolvovat tzv. klasické hudební vzdělání, nebo si mají jít děti již od

na osobnostech, ale i když se tomu někdo poddává, tak to není ideální formující zkušenost do života. Vidím to u svých dětí, talentu mají dost, oba dva přirozeně tihnou i ke zkoušení svých nápadů, ale zásadně se tomu věnovat nechtějí. Já tlakem docílím jen opaku. Prostě věřím, že když muziku někdo dělat chce, tak nikdy není pozdě, a každý máme jedinečnou životní cestu, ve které narazíme buď na klasické hudební vzdělání, teorii, nebo něco úplně jiného, ale asi to není to nejpodstatnější. Nezáleží na tom, odkud jste, možná ani na podpoře okolí. Jde o to, ať děláte, co vás baví, a to ať rozvíjíte. Ať se nebojíte využít příležitost k setkání s lidmi, s hudbou, nikdy nevíte, kam vás to může posunout. ☒

MenART – stipendijní program pro nadané žáky ZUŠ

Nadační fond Magdaleny Kožené, jehož cílem je podpora činnosti základních uměleckých škol a uměleckého vzdělávání u nás, letos rozšířil své aktivity. Otevřel unikátní roční stipendijní program mentoringu uměleckého vzdělávání MenART, do kterého se mohou zapojit nadaní žáci základních uměleckých škol a jejich učitelé. Do role mentorů vstoupilo devět předních osobností umělecké scény, vedle Beaty Hlavenkové například dirigent Tomáš Netopil nebo Maxim Velčovský a Milan Cais. Ti se budou se studenty a jejich pedagogy během školního roku 2018/2019 pravidelně setkávat.

Nadační fond Magdaleny Kožené druhým rokem pořádá i celostátní happening základních uměleckých škol, který se uskuteční 24. května a zapojilo se do něj na 370 ZUŠ z celé ČR. Tento den bude v rámci oslav ZUŠ Open oficiálně MenART zahájen společným koncertem mentorů Ivo Kahánka, Kateřiny Kněžíkové či Lenky Nové s Beatou Hlavenkovou a jejich žáků v rámci festivalu Pražské jaro v Anežském klášteře.